

▶ *Mi meg sok-sok százan itt állunk tétován, tanácstalanul, s eltűnődünk életen és elmúláson. Sporteredményeid bekerültek a magyar sport aranykönyvébe, a Te emberséged meg a mi szívünkbe. Távozásod, a már most érzékelhető hatalmas veszteség mellett, akárcsak egész életed, üzenetértékű:*

Hallom Pali,

szinte hallom, ahogy utóbbi időkben kissé rekedtesé vált hangodon, innen a ravatalod előtti képről, a messzi távolba tekintve üzensz:

Vigyázatok magatokra, mindig teljes szívből tegyétek dolgotokat, és főként szeressétek egymást!

Mi meg, itt a Székesegyház méltóságos tömegének furcsa magányában csak annyit mondhatunk:

Köszönjük az utolsó jó tanácsot Pali bácsi!

Köszönjük a sikereidet, emberségedet, az egész értékes életedet, s mindent, amit kaptunk Tőled, Németh Pál!

*Emlékedet méltó módon örökre megőrizzük,
**ISTEN VELED, NYUGODJÁL BÉKÉBEN
DRÁGA BARÁTOM, PALI!***

A szertartás végén a résztvevők még a Hazám, hazám című dalt, Pali bácsi kedvenc énekét is meghallgathatták Nagy János művész úr előadásában. Végül az egykori és mai tanítványok díszsorfala között Pars Krisztián és Gécsek Tibor kalapácsvetők könnyezve vitték ki a szinte apaként szeretett elhunyt mesterük arcképét a Székesegyház előtt várakozó autóhoz. Németh Pál hamvait – akarata-

nak megfelelően – a gyászszertartást követően szűk családi körben az oladi Baththyány-Strattman Lászlóról elnevezett templom, atemplomi részben helyezték örök nyugalomra.

Nyugodj békében, Pali bácsi!

Balogh József

GYÁSZOLJÁK TÉLI CSILLAGOK

– Németh Pál halálhírére –

*Messzire ment egy jó barát,
egy jó magyar, s már odaát
figyeli földi sorsomat,
azt, hogy fáradtan kél a Nap,
s hogy semmi-koncon osztozunk,
esendők, gyarlók így vagyunk.*

*Hitével ad már szárnyakat,
angyalnépnek fest tájakat,
edzést vezet, szép ünnep ez,
az Úrnak jókedvet szerez,
óg-mógva főntről ránk tekint,
míg penderülnek éveink,
küld néha fényvasárnapot,
a jobblétű, kopott köznapok
emléke segít fegyverül:
tudva tudjuk, minden érem
Isten polcára átkerül...*

Szombathely, 2009.1.9.

Linka Sándor

NÉMETH PÁL BARÁTOM EMLÉKÉRE

Messzire szállt el a kalapács.
Te is nagyon messze szálltál.
A végtelen nagy égi pályán,
fényes csillagként ott állsz már.

Elárvultak az atlétáid.
Nem tudják mi lesz majd holnap.
Hamvaiddal most megígérik,
emlékedre nagyot dobnak.

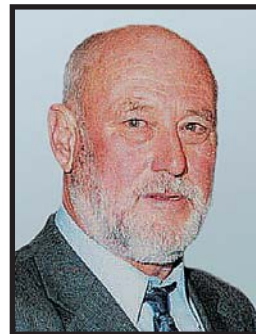
Festményeiden téged látunk.
Hiába vár a hű ecset.
A kalapács is pihenni tért.
Nyugodj te is, Isten veled.

FÁKLYA

XIII. évfolyam 1. szám • 2009. január

Elhunyt Németh Pál

2009. január 9-én **72. évében** váratlanul elhunyt **Németh Pál** mesteredző, a világhírű szombathelyi dobóiskola megeremtője, **egyesületünk alapító tagja**. Tudtunk szívproblémáiról, betegségeiről, de halála mégis felfoghatatlan számunkra. A *Dobó SE* legendás edzője nem csak a magyar sportnak jelent pótolhatatlan veszteséget, hanem olimpiai baráti körünk számára is. Személye hozzátartozott összejöveteleinkhez, szavainak súlya volt, és ami nem mellékes, **mindig büszke volt „halmays” tagságára**. Mi is vele örültünk sikereinek, tanítványai kiváló eredményeinek, egy nagy családod alkotunk. Osztozunk felesége, fiai és többi családtagja mély gyászában.

Németh Pál 1937. június 20-án született Szentkirályon. A Nagy Lajos Gimnáziumban érettségizett, később útépítő technikumot végzett Székesfehérváron. A Dózsában röplabdázott, a Haladásban kosárlabdázott egy időben, mindkét sportágban NB I-es játékos volt. 1956-ban külföldre távozott, Angliában, a Manchester csapatában kosárlabdázott, egészen 1958 februárjáig, ekkor amnesztiával hazatért. Jelentkezett a Képzőművészeti Főiskolára, de politikai okokból nem vették fel. Elkeseredésében 18 évig nem vett ecsetet a kezébe. 1976 karácsony másnapján, felesége ajándék „kellékeivel” újra elkezdett festeni. Több mint 40 önálló kiállítása volt, az utolsó a halála előtti napon nyílt meg...

Huszonnégy évesen kezdett foglalkozni a kalapácsvetéssel, rengeteg munkával felküzdötte magát a hazai élmezőnybe. Kétszer állhatott fel a dobogó harmadik fokára. Legjobb eredménye 67,68 m volt. Amit nem sikerült aktív sportolóként elérnie, azt elérte a veterán világválogányon. Dániában olimpiai bajnoki, Helsinkiben Európa-bajnoki, Rómában világbajnoki címet szerzett. Ő a magyar veterán atlétikai sport első Európa-bajnoka. 1974-ben a Haladás VSE dobóedzője lett. 1993-ban tanítványai egy részével távozott a Haladásból, létrejött a SZAC '93 dobóklub, mely 1996-tól jogutódként Szombathelyi Dobó SE néven vált sikeressé. Tanítványai az elmúlt évtizedekben sorozatban nyerték a világl- és Európa-bajnoki címet a korcsoportos versenyeken. 1985 óta mesteredző, 1993-ban megkapta a sportban elérhető legmagasabb kitüntetést, a „Kemény

Ferenc-díjat”. Többször volt az év atléta edzője Magyarországon, utólagja 2008-ban.

A moszkvai olimpián nézőként már részt vett, nagy élmény volt számára. Los Angeles a bojkott miatt kimaradt, pedig a Tánczi-Szitás-Vida trió pontszerző helyekre is esélyes volt. 1988-ban, Szőulban már a vasi dobócsapat és Németh Pál is ott lehetett. Gécsek Tibor a hatodik, Sitás Imre a hetedik helyen végzett, Vida József helyezetlen lett. Az 1992-es barcelonai olimpián „Pali bácsi” mindkét versenyzője dobogó közelben végzett. Gécsek Tibor a negyedik, Horváth Attila – diszkoszvetésben – az ötödik helyen zárta a versenyt. Atlantában szintén két Németh-tanítvány indult, Annus Adrián és Németh Zsolt, a „dobópápa” fia. Nem vallottak szégyent, olimpiai újoncként a reálisan elvárható teljesítményt nyújtották. 1998 meghozta számára a várva várt nagy sikert: Gécsek Tibor Európa-bajnoki címet szerzett a budapesti kontinensviadalon. Ugyanitt Fazekas Róbert diszkoszvetésben a 4, míg Divós Katalin kalapácsvetésben az 5. helyen végzett Egy év múlva Zsolt fia ezüstéremmel tért haza a sevillai világbajnokságról. Sydneyben hat (!) versenyzője lépett dobókörbe: Gécsek Tibor, Németh Zsolt, Annus Adrián, Fazekas Róbert, Kiss Szilárd és az egyetlen hölgy, Divós Katalin. Az eredmények sajnos elmaradtak a várakozástól. Az athéni játékokon fiatal tanítványa, Pars Krisztián már majdnem dobogóra állhatott, hiszen 5. lett. Nagy álma, az olimpiai érem csak négy év múlva, Pekingben vált valóra. Ez a siker pályafutása megkoronázása is volt egyben.

A Halmay Zoltán Olimpiai Hagyományörző Egyesület belső tájékoztatója.

Megjelenik havonta egyszer, 150 példányban.

Szerkeszti: Az egyesület vezetősége.

9700 Szombathely, Hollán E. u. 13. • E-mail: halmay@halmay.hu • www.halmay.hu

Isten veled, Pali bácsi!

A Szombathelyi Székesegyházban több mint ezren vettek végső búcsút **Németh Pál** mesteredzőtől, a magyar atlétika legendás alakjától. A ravatalnál reggel kilenc órától róhatták le kegyeletüket a rokonok, barátok, ismerősök és olyanok is, akik egyoldalúan csak őt ismerték és tisztelték. Külföldről és az ország távoli részeiről is érkeztek sportbarátok Szombathelyre, hogy fejet hajtsanak **Németh Pál** életműve előtt és elbúcsúzzanak tőle.

A tíz órára tervezett gyászmise is csúszott, mivel akkor még két tömött sorban várakoztak az emlékezők, hogy elhelyezhessenek egy-egy szál virágot a „Dobópápa” urnája mellett. Pali bácsi végakarataiban is szeretett klubjára gondolt. A család kérte, hogy – az elhunyt kívánságának megfelelően – a koszorúkra szánt összeget a **Dobó SE** tehetséggondozó alapítványának számlaszámára utalják.

Ezután a barátok nevében **Linka Sándor** köszönt el a mestertől, e szomorú alkalomra íródott versével. A hamvak beszentelését követően **Kovács Ferenc**, a Vas Megyei Közgyűlés elnöke, **Dr. Ipkovich György**, Szombathelyi MJV város polgármestere és **Dr. Schulek Ágoston**, a Magyar Atlétikai Szövetség elnöke emlékezett **Németh Pálra**, akinek távozása pótolhatatlan veszteséget jelent a magyar sport számára. **Horváth Vilmos**, a Dobó SE és olimpiai baráti körünk elnöke személyes hangú gyászbeszédet

mondott.

Kedves Pali látod, milyen sokan vagyunk?

Mintha az egész világ akarna végső búcsút venni Tőled... Eljöttök elköszönni Nyíregyházától Keszthelyig, Szlovákiából, Szlovéniából, Horvátországból. Utolsó utadon itt vannak egykori versenyzőtársaid, tanítványaid, nemes ellenfeleid, a veterán atléták és sok száz szombathelyi.

Látod, milyen sokan tisztelnek és szeretnek? Lelkiünkben végtelen szomorúsággal, megrendülten állunk feldíszített ravatalod előtt. Fontos voltál és fontos vagy most is számunkra. Mint, ahogy Neked is fontos volt minden, amit tettél egész életedben.

Istenem, hányszor, de hányszor is mondtad: fél szívvel nem érdemes semmit sem csinálni. Életed utolsó órájaid – biztos vagyok benne, hogy még a kórházi ágyon is – dolgoztál, a jövőt tervezted.

Emlékszel Pali?

Múlt csütörtökön még arról beszélgettünk, hogy a gyerekeknek – ahogy Te hívtad mindig versenyzőidet – megartjuk a bajnoki vacsorát. Szombaton – azaz ma – edzés, azután holnap indulás az edzőtáborba! Utána jönnek sorra a bajnokságok, versenyek. Nekiünk pedig ott kell lenniünk a legjobbak között, úgy mint máskor, úgy, mint mindig...

Gécsek Tibi, Maca, Divós Kati, Krisztián sikerei nyomán már itt kopogtat sikerre éhesen az új korosztály. Kristóf, Dani, Noémi, Jenny és a többiek... Ha hűségesek akarnak lenni hozzád, akkor most majd eredményeikkel megmutathatják a világnak, hogy méltóak örökségedhez.

Emlékszel Pali?

Tavaly nyáron egyik reggel felhívtál, hogy találkozzunk négyszemközt. Nem tudtam mire vélni a dolgot, de este ott voltam a Rohonci úti kis lakásban. Kötőtől egy pohár italt és mesélni kezdtél. Édesapádról, a szentkirályi szülői házról, a Nagy Lajosos évekről, 1956-os manchesteri élményeidről, Amerikába szakadt, majd nemrég hazatért Laci bátyádról. Beszéltél arról, hogy milyen fontos neked a családod. A drága Mariannról, akivel évtizedek óta éltek irigylésre méltó boldogságban és szeretetben. Aki mindig, mindenben támogattott, aki ténylegesen biztosította alkotó munkádhoz a nyugodt hátteret, aki a szó legszorosabb értelmében IGAZI TÁRSAD volt. Meséltél a három fiúról. Laci régvolt, majdnem

végzetes sportbalesetéről, majd keménykezü edzővé válásáról, Zsolti nagyszerű sikereiről és dilemmáiról, Csaba gondjairól, amiken próbáltál segíteni. Mérheteretlen szeretettel meséltél az unokáidról, meséltél vélt és valós barátokról, hatalomról, tisztességről, őszintén, kendőzetlenül. Különös este volt, azt hiszem az beszélgetés sok mindenre megtanított.

Emlékszel Pali?

Másfél éve, hetvenedik születésnapod előtt megemlétem, hogy írok rólad egy könyvet. Mert megérdemled, mert mindig van mondanivalód, mert példakép vagy. Hevesen tiltakoztál. Azt mondtad, a Te könyvedet nem lehet megírni. Mert annak a könyvnek az igazságról, a becsületről, a tisztességről kell szólnia. Ha pedig arról szól, akkor régi sebeket tépünk fel újra.

Nem túrted a melébeszélést. Aki nem látott a pályán, edzés közben, az egyetlen festmény megtekintéséből rájöhetett erre. Az akvarell nem hazudik. Ott minden ecsetvonásnak, minden tónusnak súlya, üzenete van. Éppúgy, mint a Te életednek.

Akik közletről ismertünk, tudjuk, hogy szeretted az embereket. Soha senki ellen igazán nem haragudtál, ha veszekedtél, akkor is, mindig a cél érdekében. Hatalmas – múlt pénteken oly váratlanul cserbenhagyó – szíved volt. Míg a munka dolgában kérlelhetetlen voltál, a legkülönfélébb, sokszor idegen embereken ott segítettél, ahol tudtál. Önzetlenül, természetesen.

Emlékszel Pali?

A múlt héten – a napi feladatok mellett – még arról is beszélgettünk, jó-e, ha az embernek nagy az igazságérzete? Ha arra ráfizet, ha úgymond nem mindig diplomatikus? Nem mondtuk ki a választ, mert tisztességes ember igazság kérdésében nem mérlegel...

Kedves Pali!

Soha nem akartál többnek látszani, mint aki vagy. Soha nem a rangot, a címet, mindig csak az embert nézted. Neked nem volt kisember és nagyember, csak jó szándékú vagy irigy.

Te tudtad a titkot: minél többet ajándékozunk abból a különös dologból, amit úgy hívnak, hogy szeretet, annál több marad nekiünk. Szeretted a hivatásodat, szeretted a tanítványaidat, a barátaidat, családodat. Nem mondtad ki ezt mindennap, mert erre nem is volt szükség.

Elég volt a jóízű beszélgetések közben a szemedbe nézni, a keddi asztaltársaság tagjainak, a halmaysoknak, festőművész barátaidnak vagy éppen a Szívklubosoknak. Szemeidből áradt e szeretet melege. Ezek a szemek most – a Jóisten akaratából – örökre lecsukódtak... Te meg ott az égi magasokban találkozol az előttd elmenőkkel, rég nem látott sportolókkal, családtagokkal, jóbarátokkal.